

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/78/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010407
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3516010407.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. augusta 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

H. F.,

nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom X., adresa na doručovanie písomností X., Ul. F. B. XXXX/XX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/151/2016-719 zo dňa 13.4.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/151/2016-719 zo dňa 13.4.2018 bol obžalovaný H. F. spolu s ďalším spoluobžalovaným D. J., u ktorého už rozsudok nadobudol právoplatnosť, uznaný vinným v bode 1) rozsudku: z prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a v bode 2) rozsudku z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 216 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona, pretože 1) obaja obžalovaní dňa 06.11.2015 v presne nezistenom čase od 05.50 hod. do 15.05 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli na oplotený a uzamknutý pozemok rodinného domu súpisné č.A., nachádzajúceho sa na parcelách číslo XXX a číslo XXX, k. ú. F., v obci F. následne prešli na terasu k plastovým preskleným terasovým dverám domu, tieto nezisteným predmetom vypáčili a vošli do vnútorných priestorov domu, v ktorom prehľadali všetky miestnosti, a následne v spálni zo zásuvky v nočnom stolíku odcudzili finančnú hotovosť vo výške 2.000,-€, z poličky nad nočným stolíkom odcudzil 3 retiazky zo žltého kovu, 2 prívesky zo žltého kovu, 4 ks prsteňov zo žltého kovu, z nočného stolíka na opačnej strane postele 1 náramok, 2 prstene (svadobné obrúčky) a 1 retiazku s príveskom strelca všetko zo žltého kovu, následne prešiel do detskej izby na poschodí odkiaľ odcudzil 3 ks dámskych hodínok neznámej značky a 2 retiazky s 2 príveskami zo žltého kovu, čím poškodeným K. a L. A., spôsobili škodu odcudzením šperkov a finančnej hotovosti celkovo vo výške 4.645,-€ a škodu poškodením terasových dverí vo výške 118,-€; 2) obaja obžalovaní v presne nezistenom čase dňa 05.11.2015 v úmysle uľahčiť si spáchanie skutku uvedeného v bode 1 po predchádzajúcej vzájomnej dohode bez súhlasu vlastníka vozidla J. P., tomuto počas spánku z B.í v obytnom dome č. XXXX/XX na Ul. F. B. v X., kde v tom čase bývala A. P., so svojim priateľom D. J. zobrali kľúče od jeho osobného motorového vozidla zn. J. E. kombi, s prideleným eč: X v hodnote 1600,-

€, a toto neoprávnene bez súhlasu majiteľa používali do 19.00 hod. dňa 06.11.2015, kedy mu kľúče od vozidla vrátili, pričom toto vozidlo použili na odvoz pri spáchaní skutku v bode 1 obžaloby.

Obžalovaný H. F. bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), m) § 38 ods. 2, § 38 ods. 5 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany č.k. 8T/28/2017-193 zo dňa 05.09.2017, právoplatný dňa 05.12.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, ako aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 16T/95/2016-69 zo dňa 26.10.2016, právoplatný 26.10.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré smerovalo proti výroku o treste. Obžalovaný vo svojom odvolaní namietal, že trest uložený súdom prvého stupňa je neprimerane prísny a tiež že mal byť uložený v súhrne k rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/106/2011. Súd nevzal do úvahy jeho vyhlásenie o vine a poukazoval tiež na svoje správanie sa v terajšom výkone trestu odňatia slobody. Obhajca obžalovaného v dôvodoch podaného odvolania namietal, že sa nemôžu stotožniť s konštatovaním prvostupňového súdu, ktorý dospel k záveru, že v danom prípade nie je možné aplikovať mimoriadne zníženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby a to vzhľadom na pomery páchatel'a a okolnosti prípadu. Poukazoval na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Tpj 55/2016, podľa ktorého v prípade, ak obžalovaný uzná vinu podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. a po prijatí takéhoto vyhlásenia súdom, keď páchatel' neodvolateľne prijal všetky účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu, je možné per analogiam takémuto páchatel'ovi mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Podľa názoru obhajoby boli splnené všetky podmienky pre takýto postup. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a obžalovanému aby uložil súhrnný trest odňatia slobody mimoriadne znížený pod spodnú hranicu trestnej sadzby, za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výrokov o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/28/2017 zo dňa 5.9.2017 a z rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/95/2016 zo dňa 26.10.2016 spolu s ochranným protitoxikomanickým liečením ambulantnou formou.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala na správnosť a zákonnosť napadnutého výroku o treste v rozsudku súdu prvého stupňa a žiadala odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní preskúmal tento výrok len z hľadiska možného pochybenia, ktoré by zakladalo podanie dovolania, pričom v tomto smere žiadne pochybenie nezistil.

V prvom rade odvolací súd k odvolacej námietke obžalovaného, že mu mal byť ukladaný súhrnný trest aj vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/106/2011 zo dňa 8.9.2014, uvádza, že v predmetnom prípade takýto postup neprichádzal do úvahy. Obžalovaný sa totiž žalovaných skutkov, ktoré sú predmetom tohto konania dopustil dňa 5.11. a 6.11.2015, teda až po vyhlásení tohto rozsudku a nemohol mu byť teda ukladaný vo vzťahu k tomuto odsúdeniu súhrnný trest.

Ďalej odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa v tomto prípade správne postupoval, pokiaľ obžalovanému vzhľadom na jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. a v dôsledku toho potom už neaplikoval pri ukladaní trestu ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., tak ako sa toho domáhal obžalovaný svojím odvolaním. Takýto postup nie je totiž automatický, pretože ako je to uvedené v odôvodnení predmetného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, súd tak môže postupovať. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, okolnosti prípadu tak ako sa nimi zaoberal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, na základe ktorých odmietol aplikáciu tohto ustanovenia sú logické a odvolací súd si ich v celom rozsahu osvojil a stotožnil sa s postupom súdu prvého stupňa. Tento potom nepochybil, keď pri vyrovnanom počte poľahčujúcich a priťažujúcich okolností uložil obžalovanému trest odňatia slobody úplne na spodnej hranici trestnej sadzby § 212 ods. 4 Tr. zák. zvýšenej o jednu polovicu v zmysle ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. Takto uložený trest sa aj podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne javí byť zákonným, primeraným a potrebným k naplneniu svojho účelu.

Záverom však odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ pri ukladaní súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/28/2017 zo dňa 5.9.2017 zrušil v tomto celý výrok o treste. Skutok pod bodom 2) tohto trestného rozkazu nezapadá totiž do súhrnu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/95/2016 zo dňa 26.10.2016 a za tento bol obžalovanému uložený ďalší trest odňatia slobody na dva mesiace nepodmienečne. Tento trest mal zostať uložením súhrnného trestu naďalej nedotknutý. Odvolací súd však toto pochybenie súdu prvého stupňa napraviť nemohol z dôvodu absencie odvolania prokurátora, pretože len na základe odvolania obžalovaného by bol takýto postup nemožný, nakoľko by sa jednalo o rozhodnutie v neprospech obžalovaného. V konečnom dôsledku je rozhodnutie súdu prvého stupňa v prospech obžalovaného v tom smere, že tento dvojmesačný trest nebude musieť vykonať.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne pochybenia zo strany prvostupňového súdu ani pri zaraďovaní obžalovaného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ani pri ukladaní ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, nepovažoval vzhľadom na hore uvedené dôvody odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.